

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา

The Factors Influencing to Intention of Studying Undergraduate Education Major in Hotel and Culinary

◆ อรทัย ทองนพคุณ

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการตลาด คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

Orathai Thongnoppakun

Student, Master of Business Administration Program, Faculty of Management and Tourism, Burapha University, E-mail: 60920250@go.buu.ac.th

◆ สมบัติ อารงสินถาวร

รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

Sombat Thamrongsinthaworn

Assistant Professor, Ph.D., Vice Rector Administration, Faculty of Management and Tourism, Burapha University, E-mail: sombatt@go.buu.ac.th

◆ อารีรัตน์ ลิฬหะพันธุ์

ประธานสาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

Areerat Leelhaphunt

Ph.D., Head of International Business, Faculty of Management and Tourism, Burapha University, E-mail: areerat.le@buu.ac.th

Received: September 7, 2021; Revised: September 27, 2021; Accepted: October 7, 2021

Abstract

The objective of this research is to study on factors influencing to intension of studying undergraduate education major in hotel and culinary, consisting of the perceived benefits, perceived risk and personal reasoning. The statistics used in the analysis were multiple regression analysis. The population used in this quantitative study consisted of 400 undergraduate students who were studied in the field of hotel or culinary institutions in the 2020 academic year.

The hypothesis testing found that the perceived benefits of recognizing benefits of hospitality or culinary in the future, acquiring expert knowledge in hospitality or culinary and obtaining a prestigious educational background in hospitality or culinary, the perception of risk in lost tuition learning what you don't want learning in the wrong and lost time and personal

reasoning variables in terms of influence from others aptitude and interest and liking for the institution the factors influencing to intention of studying undergraduate education major in hotel and culinary. This study can be used as a guideline for developing strategies and increasing competitiveness in hospitality or culinary in the hotel and culinary fields at the tertiary level to survive in a multi-directional competitive situation.

Keywords: perceived benefits/ perceived risk/ personal reasoning/ intension to study

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ระดับของการรับรู้ประโยชน์ที่จะได้รับ ระดับของการรับรู้ความเสี่ยง และระดับของเหตุผลส่วนตัว โดยการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ มีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารสถาบัน อุดมศึกษาภาครัฐและเอกชน ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ในปีการศึกษา 2563 ของประเทศไทย โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก จำนวน 400 คน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ตัวแปรการรับรู้ประโยชน์ในด้านการโรงแรมหรือการประกอบอาหารที่ดีในอนาคต การได้ความรู้ด้านการโรงแรมหรือการประกอบอาหารที่เชี่ยวชาญ และการได้วุฒิการศึกษาที่มีชื่อเสียงด้านการโรงแรมหรือการประกอบอาหาร ตัวแปรการรับรู้ความเสี่ยงในด้านการเรียนในสิ่งที่ไม่ต้องการการเรียนในสิ่งที่ไม่ถนัด และสูญเสียเวลา และตัวแปรเหตุผลส่วนตัว ในด้านอิทธิพลจากผู้อื่น ความถนัดและความสนใจ และความชื่นชอบในตัวสถาบัน ส่งผลต่อความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา โดยผลของการศึกษาสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์และเพิ่มความสามารถทางการแข่งขันในสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษาให้อยู่รอดในสถานการณ์ที่มีการแข่งขันหลายทิศทาง

คำสำคัญ: การรับรู้ประโยชน์/ เหตุผลส่วนตัว /การรับรู้ความเสี่ยง /ความตั้งใจเลือกศึกษาต่อ

บทนำ

การพัฒนาประเทศให้ยั่งยืนและประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยด้านประชากรเพราะหากประชากรมีคุณภาพก็จะส่งผลให้การพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ โดยสิ่งสำคัญที่จะทำให้ประชากรมีคุณภาพ คือ การผลักดันให้ประชากรได้รับการศึกษา เพื่อนำความรู้มาเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ ก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการเมือง โดยในปัจจุบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเน้นการสร้างศักยภาพและการแสวงหาความรู้ใหม่ตลอดชีวิต เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีพและการประกอบอาชีพของผู้เรียน โดยสถาบันการศึกษาซึ่งมีบทบาทที่สำคัญในการชี้นำสังคมและร่วมมือในการผลิต พัฒนาให้ผู้เรียนมี

คุณภาพ ดังนั้นการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญของการประกอบอาชีพในอนาคต (Chaimanee, 2016)

ปัจจุบันภาครัฐได้กำหนดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทยเพื่อช่วยเพิ่มเศรษฐกิจการท่องเที่ยวให้เติบโต โดยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง และมีความสำคัญอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศ จากการคาดการณ์ของสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในปี 2561 คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยรวม 37.18 - 37.92 ล้านคน โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.06 - 7.15 จากปี 2560 และมีรายได้จากนักท่องเที่ยว 2.12 - 2.16 ล้านบาท (Tourism Council of Thailand, 2017) ซึ่งธุรกิจที่พัฒนาไปพร้อมกับธุรกิจการท่องเที่ยวนั้นก็คือธุรกิจการโรงแรม ที่พัก และอาหารนั่นเอง (Chanklup, 2011) โดยปัจจัยที่เป็นส่วนสำคัญในความสำเร็จของธุรกิจการโรงแรม ที่พัก และอาหารนั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพ มาตรฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก พนักงานที่ให้บริการ เพื่อให้ลูกค้าเกิดความรู้สึกประทับใจและอยากกลับมาใช้บริการอีก ฉะนั้น ธุรกิจที่พักจะประสบผลสำเร็จได้ต้องมีพนักงานที่มีคุณภาพ กอปรด้วยขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมที่ดี อ่อนน้อมถ่อมตน และยิ้มแย้มแจ่มใส ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ และเป็นจุดเด่นของคนไทย (Pensup & Songchan, 2018) ด้วยเหตุนี้สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ทักษะ การสื่อสารและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี รวมถึงความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

ในปัจจุบันสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีการเปิดสอนในหลักสูตรโรงแรมและการอาหารจำนวนมาก เห็นได้จากข้อมูลสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ปี 2561 พบว่า มีสถาบันการศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี หลักสูตรการโรงแรมหรือการประกอบอาหารทั่วประเทศจำนวน 85 สถาบันรวม 65 หลักสูตร มีนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 46,245 คน (Office of the Higher Education Commission, 2020) กอปรกับสถานการณ์ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ล้วนประสบปัญหา “Over Supply” หรืออุปทานส่วนเกิน โดยจากสถิติของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2560 พบว่า มีผู้สมัครสอบแอดมิชชัน จำนวน 81,230 คน ในขณะที่มหาวิทยาลัยทั่วประเทศมีที่นั่งไว้รองรับผู้เรียนจำนวน 109,129 คน นั่นคือเหลือที่นั่งถึง 27,899 คน (Office of the Higher Education Commission, 2020)

จากการทบทวนวรรณกรรมเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาพบว่า มีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เช่น ความสนใจในหลักสูตรที่จะเรียน อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน อิทธิพลของครู อิทธิพลของครอบครัว ค่าเล่าเรียน ปัจจัยด้านหลักสูตร เกณฑ์การรับเข้า ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามยังไม่มีการศึกษาใดที่ทำการศึกษารื่องการเลือกศึกษาต่อในสาขาโรงแรมหรือสาขาการประกอบอาหารในประเทศไทย ยิ่งกว่านั้นเมื่อศึกษาตัวแปรที่จะส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยการทบทวนจากงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า ตัวแปรอิสระต่าง ๆ สามารถจำแนกได้เป็น 3 ปัจจัยหลัก ๆ คือ ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ปัจจัยด้านหลักสูตร และปัจจัยด้านเหตุผลส่วนบุคคล อย่างไรก็ตามยังมีการศึกษา

น้อยมากที่ให้ผู้มุมมองในเรื่องของความเสียงและมุมมองของประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับ จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นเหตุผลหลักที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ จากเหตุผลและข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะสามารถนำไปประกอบการวางแผนและพัฒนากระบวนการทางการตลาดเพื่อให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ เหตุผลส่วนตัว และการรับรู้ความเสี่ยงที่ส่งผลต่อความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

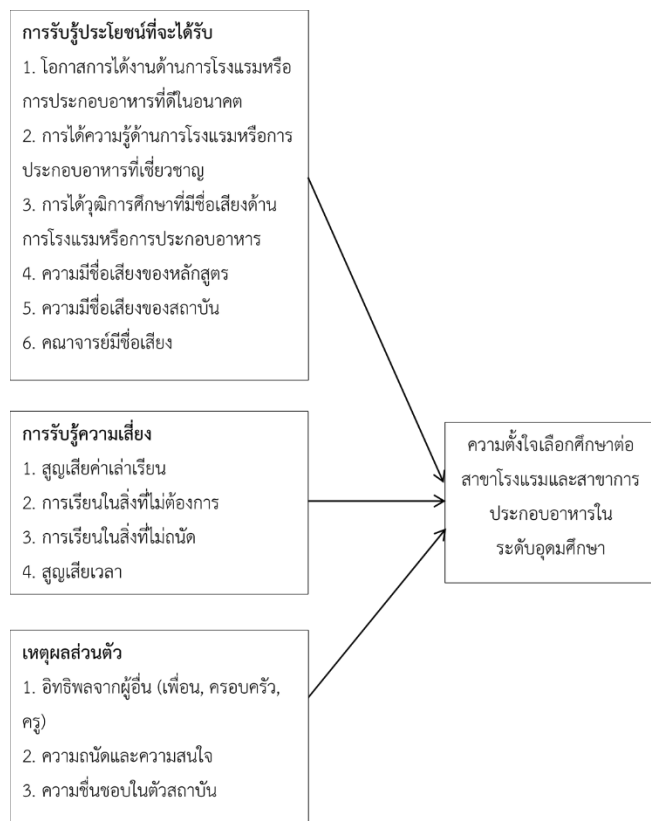
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและเอกชน ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ในปีการศึกษา 2563 ของประเทศไทย ซึ่งมีจำนวน 46,245 ราย (Office of the Higher Education Commission, 2020)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในสาขาโรงแรมหรือสาขาการประกอบอาหาร สถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและเอกชน ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ในปีการศึกษา 2563 ของประเทศไทย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ คำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และกำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนที่ $\pm 5\%$ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 381 คน และเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Simple sampling)

ขอบเขตระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมาณ 1 เดือน ตั้งแต่วันที่ 15 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2564 ถึง วันที่ 15 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2564

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์

การเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหาร หมายถึง การตัดสินใจของนักศึกษาเพื่อหาทางเลือกที่เหมาะสมและดีที่สุด ภายใต้การวิเคราะห์และประเมินจากสถานการณ์ ข้อมูล ข่าวสาร และปัจจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในสาขาโรงแรมหรือสาขาการประกอบอาหาร

การรับรู้ประโยชน์ที่จะได้รับ หมายถึง การที่นักศึกษารับรู้ประโยชน์ของการเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารที่เป็นความต้องการของตนเอง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินใจและเปิดใจรับในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ประกอบด้วย โอกาสการได้งานด้านการโรงแรมหรือการประกอบอาหารที่ดีในอนาคต การได้ความรู้ด้านการโรงแรมหรือการประกอบอาหารที่เกี่ยวข้อง การได้วุฒิการศึกษาที่มีชื่อเสียงด้านการโรงแรมหรือการประกอบอาหาร ความมีชื่อเสียงของหลักสูตร ความมีชื่อเสียงของสถาบัน และคณาจารย์ที่มีชื่อเสียง

การรับรู้ความเสี่ยง หมายถึง การที่นักศึกษารับรู้ถึงความไม่แน่นอน การแปรผันตามการประเมินสถานการณ์ ภายใต้ความรู้สึกนึกคิด ประสิทธิภาพที่จะได้รับ ซึ่งการรับรู้ระดับความเสี่ยงมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ

แต่ละบุคคล ประกอบด้วย ความเสี่ยงด้านการสูญเสียค่าเล่าเรียน ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการสูญเสียเวลา และ ความเสี่ยงจากการเรียนในสิ่งที่ตนเองไม่ต้องการ

เหตุผลส่วนตัว หมายถึง เหตุผลแต่ละบุคคลที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการประกอบการตัดสินใจเลือก สถาบันการศึกษา ประกอบด้วย อิทธิพลจากเพื่อน, ครอบครัว และครู ความถนัดและความสนใจ และความ ชื่นชอบในตัวสถาบัน

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดการรับรู้ประโยชน์

การรับรู้ประโยชน์ (Perceived benefit) หมายถึง ความคิด ความเชื่อ ความรู้สึก และการคาดคะเน ของบุคคลเกี่ยวกับประโยชน์หรือผลดีที่ตนเองจะได้รับจากการปฏิบัติตามคำแนะนำในการป้องกันหรือรักษา โรค เช่น ลดความรุนแรงของโรค ลดผลกระทบทางสุขภาพ ลดผลกระทบทางเศรษฐกิจ ความพอใจหรือ ความรู้สึกด้านคุณค่าในตนเอง เป็นต้น (Phetpoom, 2016) จากการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมา ผู้วิจัยขอ สรุปว่า การรับรู้ประโยชน์ หมายถึง การที่ผู้ตัดสินใจรับรู้ประโยชน์สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นความต้องการของตนเอง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินใจ และเปิดใจรับในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ประกอบด้วย ประกอบด้วย โอกาสการได้งานด้านการโรงแรมหรือการประกอบอาหารที่ดีในอนาคต การได้ความรู้ด้านการ โรงแรมหรือการประกอบอาหารที่เชี่ยวชาญ การได้วุฒิการศึกษาที่มีชื่อเสียงด้านการโรงแรมหรือการประกอบ อาหาร ความมีชื่อเสียงของหลักสูตร ความมีชื่อเสียงของสถาบัน และคณาจารย์มีชื่อเสียง

แนวคิดการรับรู้ความเสี่ยง

Anothip (2013) การรับรู้ความเสี่ยงของผู้บริโภคผันแปรไปตามบุคคล ผลิตภัณฑ์ สถานการณ์ และ วัฒนธรรม ปริมาณความเสี่ยงที่รับรู้ได้ ขึ้นอยู่กับผู้บริโภคเฉพาะรายในสถานการณ์ใช้จ่ายเดียวกัน ผู้บริโภค บางคนอาจรับรู้ความเสี่ยงระดับสูง ในขณะที่ผู้บริโภคคนอื่น ๆ อาจมีการรับรู้ความเสี่ยงน้อย และ Prapasai (2014) การรับรู้ความเสี่ยงได้ว่าเป็นการรับรู้ถึงความไม่แน่นอนในการรักษาความปลอดภัย การเก็บรักษา ข้อมูลส่วนตัวและความไม่ ชัดเจนครบถ้วนของข้อมูลจากผู้ซื้อหรือผู้ใช้บริการได้รับทำให้เกิดผลกระทบทางลบ นำไปสู่ความไม่พึงพอใจและไม่ซื้อสินค้าหรือใช้บริการที่ได้รับรู้ความเสี่ยงนั้น

สรุปได้ว่า การรับรู้ความเสี่ยงเป็นการรับรู้ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งมีความไม่แน่นอนแปรผันตาม การประเมินสถานการณ์ ภายใต้ความรู้สึกนึกคิด ความคุ้มค่าด้านเวลา การเงิน ประสิทธิภาพที่จะได้รับ ซึ่งการ รับรู้ระดับความเสี่ยงมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล ประกอบด้วย การสูญเสียค่าเล่าเรียน การเรียนในสิ่งที่ ไม่ต้องการ การเรียนในสิ่งที่ไม่ถนัด สูญเสียเวลา

แนวคิดแรงจูงใจและเหตุผลส่วนบุคคล

แรงจูงใจและความต้องการส่วนตัว หมายถึงแรงจูงใจที่เกี่ยวข้อง กับความสนใจเฉพาะในแต่ละ บุคคล ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้เกิดการกระทำสิ่งต่างๆ เป็นแรงกระตุ้นที่นำไปสู่การตัดสินใจเลือกที่จะกระทำ หรือไม่กระทำใด ๆ โดยผู้วิจัยแบ่งเหตุผลส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตั้งใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ 1. แรงจูงใจจากบุคคลอ้างอิง เป็นกลุ่มที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ความคิดเห็น และค่านิยมของบุคคลในกลุ่มอ้างอิง เนื่องจากบุคคลต้องการให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม จึงต้องปฏิบัติตามและยอมรับความคิดเห็นจากกลุ่มอ้างอิง (Suwannawong, 2017) 2. ความถนัด ความสนใจเฉพาะบุคคล เป็น ความสามารถอาจอยู่ในรูปของกรอบความคิดหรือกรอบการวิเคราะห์ที่ผู้เรียนได้สะสมมา หรืออาจอยู่ในรูปความสามารถที่ผู้เรียนจะประกอบกรอบความคิดหรือกรอบการวิเคราะห์มาใหม่อย่างรวดเร็วทันที เพื่อใช้แก้ปัญหาเฉพาะหน้า ความสามารถรูปแบบแรกแสดงถึงเขาวานปัญญาที่ตกผลึก ส่วนอีกหนึ่งรูปแบบแสดงให้เห็นเขาวานปัญญาแบบสั่นไหว ความสามารถทั้งสองประการรวมกันเป็นความถนัดได้ และ 3. ความชื่นชอบด้านสถาบัน ในด้านความภูมิใจในองค์กร (Organizational pride) หมายถึง ความรู้สึกของบุคลากรที่มี ความภาคภูมิใจ ที่ได้ปฏิบัติงานในองค์กรที่มีชื่อเสียง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

Suwannawong (2017) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นการใช้ความคิดในการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาหรือโอกาสในการประเมินหรือพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมและดีที่สุดจากหลายทางเลือกเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

Lerdprapaporn (2010) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นการเลือกทางใดทางหนึ่งจากทางเลือกหลาย ๆ ทาง ที่มีอยู่ภายใต้สถานการณ์ ข้อมูล ข่าวสาร และอื่น ๆ โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ โอกาสและอุปสรรค เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายบนพื้นฐานของเหตุผล

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสาขาโรงแรมหรือสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คือ ศึกษาเกี่ยวกับการผลิตอาหารรูปแบบต่าง ๆ โดยคำนึงถึงคุณค่าทางโภชนาการ การวางแผน การจัดเตรียมอาหาร สำหรับผู้บริโภควัยต่างๆ การจัดอาหารในโรงพยาบาลและโรงแรม เทคนิคการบริการอาหารและเครื่องดื่ม อาหารเพื่อสุขภาพ การจัดการธุรกิจอาหาร รวมถึงการควบคุมคุณภาพและการประกันคุณภาพอาหาร นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จะได้ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับการผลิตอาหาร ในหลากหลายรูปแบบโดยคำนึงถึงคุณค่าทางโภชนาการ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในงานที่เกี่ยวข้องกับอาหารและโภชนาการที่หลากหลายรูปแบบ เช่น เป็นนักโภชนาการในโรงพยาบาล โรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร โรงงานผลิตอาหาร (Faculty of Agro-Industry, 2018) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถและพร้อมเข้าสู่การทำงานในโลกศตวรรษที่ 21 โดยพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น การคิดเป็นทำเป็นและกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยนำมาบูรณาการกับความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ตั้งแต่วัตถุดิบ กระบวนการแปรรูป การประกันคุณภาพ การพัฒนานวัตกรรมอาหาร อาหารเพื่อสุขภาพ การบริหารจัดการ และการตลาด และมีศักยภาพที่จะสามารถเป็นผู้ประกอบการได้

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยเชิงเชิงปริมาณ โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ที่จะได้รับ ประกอบด้วย โอกาสการได้งานด้านการโรงแรมและการประกอบอาหารที่ดีในอนาคต การได้ความรู้ด้านการโรงแรมหรือการประกอบอาหารที่เชี่ยวชาญ การได้วุฒิการศึกษาที่มีชื่อเสียงด้านการโรงแรมหรือการประกอบอาหาร ความมีชื่อเสียงของหลักสูตร ความมีชื่อเสียงของสถาบัน คณาจารย์มีชื่อเสียง ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่การรับรู้ความเสี่ยงที่จะได้รับ ประกอบด้วย ด้านการสูญเสียค่าเล่าเรียน ด้านการเรียนในสิ่งที่ไม่ต้องการ ด้านการเรียนในสิ่งที่ไม่ถนัด และด้านการสูญเสียเวลา ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลส่วนตัวต่อการเลือกศึกษาต่อ ประกอบด้วย อิทธิพลจากผู้อื่น (เพื่อน, ครอบครัว, ครู) ความถนัดและความสนใจ ความชื่นชอบในตัวสถาบัน และส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา ซึ่งทั้ง 4 ส่วนเป็นแบบสอบถามตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดย 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด และ 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด ตามลำดับ และใช้เกณฑ์การแปลผลของตัวแปรจากค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น โดย 1.00-1.80 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด 1.81-2.60 หมายถึง เห็นด้วยน้อย 2.61-3.40 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง 3.41-4.20 หมายถึง เห็นด้วยมาก และ 4.20-5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด จากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามด้วยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ (IOC: Index of item Objective Congruence) จำนวน 5 ท่าน และทำการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (Hair et al., 2010) และตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วย ค่าสถิติ Cronbach's alpha และทำการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเกิน 0.7 (Cronbach, 1951) จากนั้นผู้วิจัยและทีมงานนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปเก็บข้อมูลจริงด้วยเอกสารแบบสอบถามทั้งหมด 400 ชุด และทำการคัดกรองแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ และใช้สถิติเชิงอนุมานในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ การทดสอบสมมติฐานเบื้องต้นของตัวแบบถดถอย

ผลการศึกษา

ผู้วิจัยทดสอบสมมติฐานด้วยการใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple regression analysis) เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้ 2 ขั้นตอน ได้แก่ การตรวจสอบข้อสมมติเบื้องต้นของตัวแบบการถดถอย ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับสัมประสิทธิ์การถดถอย

ผลการวิเคราะห์ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปรหลัก 13 ตัวแปรย่อย ประกอบด้วย 1. การรับรู้ผลประโยชน์ ได้แก่ โอกาสการได้งานด้านการโรงแรมหรือการประกอบอาหารที่ดีในอนาคต (x_1) การได้ความรู้ด้านการโรงแรมหรือการประกอบอาหารที่เชี่ยวชาญ (x_2) การได้วุฒิการศึกษาที่มีชื่อเสียงด้านการโรงแรมหรือการประกอบอาหาร (x_3) ความมีชื่อเสียงของหลักสูตร (x_4) ความมีชื่อเสียงของสถาบัน (x_5) และคณาจารย์มี

ชื่อเสียง (x_6) 2. การรับรู้ความเสี่ยง ได้แก่ สูญเสียค่าเล่าเรียน (x_7) การเรียนในสิ่งที่ไม่ต้องการ (x_8) การเรียนในสิ่งที่ไม่ถนัด (x_9) และสูญเสียเวลา (x_{10}) และ 3. เหตุผลส่วนตัว ได้แก่ อิทธิพลจากผู้อื่น (เพื่อน ครอบครัว และครู) (x_{11}) ความถนัดและความสนใจ (x_{12}) ความชื่นชอบในตัวสถาบัน (x_{13}) และตัวแปรตาม 1 ตัวแปร ได้แก่ ความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา (y)

ทั้งนี้ผู้วิจัยทำการทดสอบข้อสมมติฐานเบื้องต้นของสมการถดถอย เพื่อให้มั่นใจว่าสมการถดถอยที่คำนวณได้เป็นสมการที่เหมาะสม ดังนี้ 1. ค่าคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงปกติ (Normality) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0 2. ค่าคลาดเคลื่อนไม่มีความสัมพันธ์กัน (No Autocorrelation) และ 3. ตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน (No Multicollinearity) และจากการทดสอบข้อสมมติฐานเบื้องต้น พบว่า ข้อมูลเป็นไปตามที่ข้อสมมติฐานเบื้องต้นกำหนดไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจะทำการทดสอบความแปรปรวนและและการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ ในการวิเคราะห์ในลำดับถัดไป โดยจะแสดงผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ

ตัวแปร	b	T	Sig.	VIF
ค่าคงที่	0.140	1.967	0.050	
โอกาสการได้งานที่ดีในอนาคต (x_1)	0.145	3.839	0.000*	3.517
การได้ความรู้ที่เชี่ยวชาญ (x_2)	0.066	2.564	0.011*	4.578
การได้วุฒิการศึกษาที่มีชื่อเสียง (x_3)	0.171	4.258	0.000*	3.893
ความมีชื่อเสียงของหลักสูตร (x_4)	0.017	0.427	0.670	4.020
ความมีชื่อเสียงของสถาบัน (x_5)	0.050	1.191	0.234	4.636
คณาจารย์มีชื่อเสียง (x_6)	0.029	0.800	0.424	3.414
สูญเสียค่าเล่าเรียน (x_7)	-0.004	-0.138	0.890	2.679
การเรียนในสิ่งที่ไม่ต้องการ (x_8)	-0.068	-2.227	0.026*	4.542
การเรียนในสิ่งที่ไม่ถนัด (x_9)	-0.076	-2.343	0.020*	4.521
สูญเสียเวลา (x_{10})	-0.103	-3.483	0.001*	3.595
อิทธิพลจากผู้อื่น (เพื่อน ครอบครัว และครู) (x_{11})	0.063	3.010	0.003*	1.973
ความถนัดและความสนใจ (x_{12})	0.350	10.592	0.000*	2.987
ความชื่นชอบในตัวสถาบัน (x_{13})	0.149	4.014	0.000*	3.726
$R^2 = 0.839$		Durbin-Watson = 1.959		
F = 154.406		P-value = 0.000*		

*มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ที่จำนวนข้อมูล 400 ชุด พบว่าค่าสถิติ F มีค่าเท่ากับ 154.406 และค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.000* ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว ที่ส่งผลต่อตัวแปรตามซึ่งก็คือ ความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอย พบว่า ตัวแปรอิสระ 9 ตัว ประกอบด้วย $x_1, x_2, x_3, x_8, x_9, x_{10}, x_{11}, x_{12}$ และ x_{13} ส่งผลต่อความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา โดยสามารถสร้างสมการถดถอยได้ดังนี้

$$y = 1.140 + 0.145x_1 + 0.066x_2 + 0.171x_3 + 0.017x_4 + 0.050x_5 + 0.029x_6 - 0.004x_7 - 0.068x_8 - 0.076x_9 - 0.103x_{10} + 0.063x_{11} + 0.350x_{12} + 0.149x_{13}$$

การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ มีค่า $R^2 = 0.839$ แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสามารถในการพยากรณ์ ถึง 83.9% ส่วนที่เหลืออีก 16.1% เกิดจากตัวแปรอื่น ๆ และทำการทดสอบข้อสมมติฐานเบื้องต้นของสมการถดถอย พบว่าเป็นตามที่ข้อสมมติกำหนดทั้งหมด ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า สมการถดถอยที่กล่าวมาข้างต้นเป็นสมการที่มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการพยากรณ์ได้

สรุปผลการวิจัย

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ พบว่า มีตัวแปรอิสระ คือ $x_1, x_2, x_3, x_8, x_9, x_{10}, x_{11}, x_{12}$ และ x_{13} ที่ส่งผลต่อความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา เมื่อพิจารณาในภาพรวมของข้อสมมติฐานแล้ว พบว่ามีตัวแปรอิสระจำนวนหนึ่งที่สนับสนุนข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีตัวแปรอิสระจำนวนหนึ่งที่ไม่สนับสนุนกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้

1. ปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ที่จะได้รับ พบว่า ด้านโอกาสการได้งานด้านการโรงแรมหรือการประกอบอาหารที่ดีในอนาคต (x_1) ด้านการได้ความรู้ด้านการโรงแรมหรือการประกอบอาหารที่เชี่ยวชาญ (x_2) และด้านการได้วุฒิการศึกษาที่มีชื่อเสียงด้านการโรงแรมหรือการประกอบอาหาร (x_3) ส่งผลต่อตัวแปรตาม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในขณะที่ ด้านความมีชื่อเสียงของหลักสูตร (x_4) ด้านความมีชื่อเสียงของสถาบัน (x_5) และด้านคณาจารย์มีชื่อเสียง (x_6) ไม่ส่งผลต่อตัวแปรตาม ทำให้ไม่สามารถสนับสนุนข้อสมมติฐานได้

2. ปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยง พบว่า ด้านการเรียนในสิ่งที่ไม่ต้องการ (x_8) ด้านการเรียนในสิ่งที่ไม่ถนัด (x_9) และด้านสูญเสียเวลา ส่งผลต่อตัวแปรตาม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในขณะที่ ด้านสูญเสียค่าเล่าเรียน (x_7) ไม่ส่งผลต่อตัวแปรตาม ทำให้ไม่สามารถสนับสนุนข้อสมมติฐานได้

3. ปัจจัยเหตุผลส่วนตัว พบว่า ด้านอิทธิพลจากผู้อื่น (เพื่อน ครอบครัว และครู) (x_{11}) ด้านความถนัดและความสนใจ (x_{12}) และด้านความชื่นชอบในตัวสถาบัน (x_{13}) ส่งผลต่อตัวแปรตาม สามารถสนับสนุนสมมติฐานได้ทั้งหมด

อภิปรายผล

ผลการวิจัยที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานในงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา พบว่า ผลการทดสอบส่วนใหญ่ยอมรับในข้อสมมติฐาน แต่หากจะมีบางข้อที่มีการปฏิเสธข้อสมมติฐาน ดังนั้นผู้วิจัยจะอภิปรายผลตามของการปฏิเสธสมมติฐาน โดยสามารถอภิปรายผล และอ้างอิง จากผลงานวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

1. การได้ศึกษาต่อในหลักสูตรที่มีชื่อเสียง (x_4) ไม่ส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา ทำให้ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งผลการศึกษานี้อาจจะไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยอื่น ๆ มากนัก โดยการศึกษาของ Chuytukpuaen (2014) พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีความคิดเห็นว่าหากมหาวิทยาลัยมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ดี จะได้รับการยอมรับจากสถาบันต่าง ๆ ในการประกอบอาชีพในอนาคตและรวมไปศึกษาเลือกที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยยังมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรการศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการตัดสินใจ และมีอิทธิพลต่อความตั้งใจเลือกที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเช่นกัน แต่หากผลวิจัยที่ทำให้ปัจจัยนี้ไม่สอดคล้องอาจจะเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องหรือมีค่าสัมประสิทธิ์ความผันแปร เช่น การสำรวจเมื่อระหว่างก่อนเรียนและหลังเข้าเรียนของกลุ่มเป้าหมาย ที่มีผลต่อทัศนคติร่วมกับปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย การรับรู้ของผู้บริโภค เป็นต้น

2. การได้ศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง (x_5) ไม่ส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา ทำให้ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตามเมื่อสังเกตจากสมการถดถอยที่ได้จาการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่าความสัมพันธ์ของสถาบันที่มีชื่อเสียงและความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา นั้นมีทิศทางไปในทางเดียวกัน ดังที่ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานไว้ นั้นหมายความว่า การได้ศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงอาจจะส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา แต่หากจะมีความสัมพันธ์ที่ไม่มากนัก ซึ่งอาจจะเกิดจากความไม่ชัดเจนของข้อความถาม หรือข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ของผู้วิจัย ซึ่งจะสอดคล้องกับวิจัยของ Loumako (2019) พบว่า ปัจจัยปัจจัยด้านความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและเป็นที่ยอมรับของสังคม ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและเป็นที่ยอมรับของสังคมส่งผลให้นักเรียนนักศึกษาอยากเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่นเพราะเป็นมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพและเป็นมหาวิทยาลัยลำดับต้น ๆ ของประเทศ

3. การได้ศึกษาต่อกับคณาจารย์ที่มีชื่อเสียง (x_6) ไม่ส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา ทำให้ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เป็นไปได้ว่ากลุ่มนักศึกษาอาจจะไม่ได้ให้ความสำคัญที่กลุ่มคณาจารย์หรืออาจจะไม่รู้จักเหล่าคณาจารย์ รวมไปถึงการรับรู้ด้านการมีชื่อเสียงของคณาจารย์ที่แตกต่างกัน โดยการรับรู้ เป็น ความซับซ้อนของบุคคลในการรับรู้ถึงข้อมูลใด ๆ ที่ผู้ส่งสารถ่ายทอดออกมา และส่งผลต่อความรู้สึกในใจหรือการเกิดภาพ (Sanmuang, 2011)

4. การสูญเสียค่าเล่าเรียน (x_7) ไม่ส่งผลทางลบต่อความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา ทำให้ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยนักเรียน หรือนักศึกษาส่วนใหญ่จะมีการศึกษาค่าใช้จ่าย รวมไปถึงทุนการศึกษาที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว หากมีความสนใจที่จะเรียนหลักสูตรวิชา หรือมหาวิทยาลัยนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ Gurley & Tiffany (2009) ที่ได้ทำการสำรวจการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับสูงของนักเรียนที่มีรายได้ต่ำจากนักเรียนแอฟริกา - อเมริกัน และชาวละตินพบว่าปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีมากกว่าปัจจัยทางด้านการเงิน และยังสอดคล้องกับ Loumakou (2019) ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้รวมต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ การจูงใจในด้านการศึกษาไว้ว่าเป็นการตัดสินใจที่สลับซับซ้อน เนื่องจากต้องลงทุนทางด้านค่าใช้จ่ายและเวลา นอกจากนี้การตัดสินใจจะต้องมีการยอมรับเงื่อนไขข้อตกลงต่าง ๆ ด้วย (Sangsong, 2006)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. การรับรู้ประโยชน์ที่จะได้รับส่งผลทางบวกไปยังความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา จะเห็นได้ว่าการที่ผู้เรียนที่จะตัดสินใจศึกษาต่อคำนึงถึงปัจจัยดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นองค์กร สถาบันการศึกษาต้องสร้างภาพลักษณ์ที่นำมาซึ่งแรงบันดาลใจในการตัดสินใจที่จะตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันนั้น ๆ เช่น การได้รับการรับรองในหลักสูตรของประเทศและนานาชาติ การจัดให้มีการแนะแนว แนะนำการศึกษาต่อ การแนะนำหลักสูตร สายงานอาชีพที่จะสามารถประกอบได้ในอนาคต ศิษย์เก่าศิษย์ปัจจุบันมาร่วมให้คำแนะนำ โดยทำได้หลากหลายช่องทาง ทั้งกิจกรรมเปิดบ้านในสถาบันเอง การประกาศประชาสัมพันธ์ผ่านตามโรงเรียน ชุมชน เว็บไซต์ โซเชียลมีเดียต่างๆ เป็นต้น

2. การรับรู้ความเสี่ยงส่งผลทางลบต่อความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ทางองค์กร สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ต้องมีมาตรการการดำเนินการด้านหลักสูตรที่ชัดเจนและได้มาตรฐาน ต้องให้ความรู้ สร้างความเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและวิชาค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่างๆ ให้แก่ผู้สนใจที่จะศึกษาต่อ และผู้ปกครอง รวมไปถึงผู้ครองและตัวผู้เรียนเองจะได้วิเคราะห์ตนเองถึงความถนัด ความสนใจ เช่นการศึกษาหลักสูตรวิชาเรียนก่อนเข้าศึกษา กิจกรรมการ

เรียนรู้ระหว่างศึกษา กับความถนัด ความสนใจเฉพาะของตนเอง เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในความตั้งใจที่จะเลือกศึกษาต่อ

3. เหตุผลส่วนตัวส่งผลทางบวกไปยังความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา สถาบันการศึกษาต้องศึกษาความต้องการของผู้ที่สนใจจะศึกษาต่อให้มากขึ้น รวมถึงบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่จะเลือกที่ศึกษาต่อ เช่น ผู้ปกครอง เพื่อนสนิท และครูแนะแนว โดยบุคคลเหล่านี้มักเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการให้คำปรึกษาแนะนำ บอกต่อกับตัวผู้เรียน ดังนั้นการให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มผู้ปกครอง หรือครูแนะแนวในระดับมัธยมหรือเตรียมอุดมศึกษาอาจเป็นอีกหนึ่งช่องทางด้วยการผ่านกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ เช่น งานเปิดโลกกิจกรรม งานค่ายกิจกรรมแนะแนวการศึกษา โดยกิจกรรมดังกล่าวจะเป็นสร้างแรงบันดาลใจให้ทั้งผู้สนใจที่จะศึกษาต่อ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภาควิชาที่สนใจ เพื่อวิเคราะห์ความถนัด ความสนใจของตนกับวิชาที่อยากเรียน ได้สัมผัสบรรยากาศจริงของสถานที่เรียนทำให้เกิดความภาคภูมิใจ และความชื่นชอบในตัวสถาบันได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยนี้มุ่งศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในสาขาโรงแรมหรือสาขาการประกอบอาหาร สถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและเอกชน ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษในปีการศึกษา 2563 ของประเทศไทย ผู้วิจัยขอเสนอให้ขยายผลการวิจัยไปยังต่างประเทศ รวมถึงสาขาวิชาอื่นๆ ซึ่งอาจจะมีการรับรู้และรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันออกไป อาจทำให้มีผลการวิจัยที่มีความหลากหลายมากขึ้น

2. การวิจัยนี้มีตัวแปรที่ไม่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดเดิมอยู่ 4 ตัวแปรคือ การได้ศึกษาต่อในหลักสูตรที่มีชื่อเสียง การได้ศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง การได้ศึกษาต่อกับคณาจารย์ที่มีชื่อเสียง และความเสียหายในการสูญเสียค่าเล่าเรียนที่ส่งผลต่อความตั้งใจเลือกศึกษาต่อสาขาโรงแรมและสาขาการประกอบอาหารในระดับอุดมศึกษา ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรนี้กับความผูกพัน เพื่อขยายผลการวิจัยเพิ่มเติมและทำให้ผลการวิจัยมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- Anothip, N. (2013). The effect of perceived risk on consumer patronage in online shopping: Facebook. (Independent study master of business administration). Bangkok: Stamford International University.
- Chaimanee, M. (2016). The decisions on studying of the undergraduate students at the Faculty of Science and Technology, Pathumthani University. RMUTSB Academic journal (humanities and social sciences), 1(1), 97-107.
- Chanklup, B. (2011). Development trend of boutique hotel style : a case study of hotels in Hua-Hin and Cha-Am. (Thesis Master of Housing Development). Bangkok: Chulalongkorn University.

- Chuytukpuaen, T. (2014). A Study of Factors Affecting Selection of Higher Education at Dhurakij Pundit University. (Research report). Bangkok: Dhurakij Pundit University.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16, 297-334.
- Faculty of Agro-Industry. (2018). Bachelor of Science (Food Science and Nutrition). Retrieved from http://saiyai.rmutsv.ac.th/academic/admission/area_study/quota/Nutrition2.php
- Gurley-Alloway & Tiffany. (2009). More than money : Higher education decisions of low-income and minority students. Retrieved March 12, 2021 from <http://dspace.uta.edu/bitstream/handle/10106/1752/>.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate data analysis* (7th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and psychological measurement*, 30(3), 607-610.
- Lerdprapaporn, C. (2010). Factors affecting to study at master of accountancy. (Independent study master of accountancy). Bangkok: Thammasat University.
- Loumako, W. (2019). Factors effecting the decision to study for undergraduate studies of Khon Kaen University students (2019) through the selection process by TCAS system. (Research report). Khonkean: Khon Kaen University.
- Office of the Higher Education Commission. (2020). Higher education statistics. Retrieved From http://www.info.mua.go.th/info/index_user.php.
- Pensup, S. & Songchan, N. (2018). Tourists's Perception of Service Quality to Selecting Hotels and Resorts in Ranong. (Research report). Bangkok: Suan Sunandha Rajabhat University.
- Phetpoom, J. (2016). Health Belief Model. Retrieved From <https://www.gotoknow.org/posts/611058>
- Prapasai, P. (2014). Perceived Risk and Perceived Product Value Affecting the Purchase Decision Dietary Supplements of Consumer in Bangkok. (Independent study master of business administration). Bangkok: Bangkok University.
- Sangsong, Thunchanok. (2006). Factors influencing motivation to study Master of Business Administration Course of students state high education institutions Bangkok. Thesis Branch Management. Srinakharinwirot University.

Sanmuang, S. (2011). Factors affecting intention to choose Suranaree University of Technology of the students with high academic performance in Lower-Northeastern regions. (Thesis master of Management Program in Management). Nakhon Ratchasima: Suranaree University of Technology.

Suwannawong, N. (2017). Factors affecting the decision to study for a bachelor's degree in Rajamangala University of Technology Isan, Nakhon Ratchasima. (Independent study master of Science). Khonkean: Khon Kaen University.

Tourism Council of Thailand. (2017). Business confidence index tourism in thailand. Retrieved From http://www.thailandtourismcouncil.org/wp-content/uploads/2018/01/AW_TTCI_2017-04_20180105-single.pdf

Orathai Thongnoppakun
Student, Master of Business Administration Program, Faculty of Management and Tourism, Burapha University

Sombat Thamrongsinthaworn
Assistant Professor, Ph.D., Vice Rector Administration, Faculty of Management and Tourism, Burapha University

Areerat Leelhaphunt
Ph.D., Head of International Business, Faculty of Management and Tourism, Burapha University